

העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתייה, אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם. וזהו שבארו, אמרה שבת לפני הקדוש ברוך הוא, לכל הימים נתת בן זוג ולי לא נתת בן זוג. (ע"כ רעיא מהימנא).

וזהר

פתח רבי שמעון ואמר, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. אות ע' גדולה, ואות ד' גם כן. וסימן זה - עד. וזהו שפתיב (שמואל א-יב) עד ה' בכם. נשארו אותיות ש"מ. מ' פתוחה. מה הטעם לא סתומה? משום שם' סתומה היא מלך (עולם) עליון. מ' פתוחה היא מלך (עולם) תחתון. אותיות אחרות נשארו א' ח', עליהן פתוב (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר.

מצאנו בספרו של רב המנונא סבא, כל מי שמייחד יחוד זה בכל יום, שמחה מזמנת לו מלמעלה מסוד אותיות אלף - ש"מ מצד זה, א"ח מצד זה. ומצרף האותיות - למפרע (שדי) מתחיל, ובקשר (חיים) מסים. וסימנים: אש"מ"ח, שנאמר (תהלים קד) אנכי אשמח בה'. ממש. זה יחוד הקדוש. ויפה הוא. וכף הוא בספרו של חנוף, שאמר כמו זה, שמי שמייחד יחוד זה בכל יום, שמחה מזמנת לו מלמעלה.

עוד יש בו אותיות ש"מ, שנכלל מן ע' גדולה. אלו שבעים שמות בסוד האבות הקדושים, וזהו שמע - שם ע'. ישראל, ה', אלהינו, ה' - אלו ארבעה בתי התפלין שפאחד אותם א"ח. אותו שאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחתי רעיתי. אות ד' - זה קשר של תפלין, שהיא אחוזה בהם. סוד לחכמים נאמר, שלא לגלות. שתק רבי שמעון. בכה וחיף. אמר, אמר, שהרי ודאי עת רצון נמצא, ואין פדור זה עד שיבוא מלך המשיח, שיהיה להם רשות לגלות.

הבא אין בו לא אכילה ולא שתייה אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם. והיינו דאוקמוה, אמרה שבת קמי קדשא בריך הוא, לבלהו יומי נתת בן זוג ולי לא נתת בן זוג. (ע"כ רעיא מהימנא).

וזהר:

פתח רבי שמעון ואמר, (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. ע' רבבא, ד' אוף הכי. וסימנא דא עד. היינו דכתיב, (שמואל א יב) עד יי בכם. אשתארו און ש"מ, מ' פתוחה. מאי טעמא לא סתימא, בגין דם' סתימא, מלפא (ס"א עלפא) עלאה. מ' פתיחא, מלפא (ס"א עלפא) תתאה. און אחרנין, אשתארו א"ח, (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר פתיב.

אשבתנא בספרא דרב המנונא סבא, כל מאן דמייחד יחודא דא בכל יומא, חדוה זמינא ליה מלעילא, מרזא דאון אליון, ש"מ מהאי סטרא. א"ח, מהאי סטרא. ומצרף און, למפרע (שדי) שרי, ובקשר (חיים) סיים. וסימן אשמח. דכתיב, (תהלים קד) אנכי אשמח ביי. ממש. דא יחודא קדישא. ושפיר איהו. והכי הוא בספרא דחנוף, דאמר פי האי גוונא, דמאן דמייחד יחודא דא בכל יומא, חדוה זמינא ליה מלעילא.

הו אית ביה ש"מ, דאתפליל מן ע' רבבא. אליון שבעין שמהן ברזא דאבהן קדישין, ודא הוא שמע: שם ע'. ישראל, יי, אלהינו, יי, אליון ארבע בתי תפלין, דאחיד לון א"ח. ההוא דאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחתי רעיתי. ד': דא קשר של תפלין, דהיא אחידת בהו. רזא לחכימין אתמסר, דלא לגלאה. שתיק רבי שמעון. בכה וחיף, אמר, אימא, דהא ודאי רענא אשתכח, ולית פדרא דא עד דיייתי מלפא משיחא, דיהא רשו לון לגלאה.